

Čtvrtletník

Jablíčko

časopis Sociálních služeb HB

Číslo 3/2022

44. vydání

www.ssmhb.cz

Strana 4–5

Dvacet let domova jsme
slavili celý týden!

Strana 9

Náš tým sociálních pracovníků

Úvodník

Vážení čtenáři,
blíží se nám konec roku a všichni v této nelehké době hodnotíme současný rok a vstupujeme do roku nového s přáním všeho nejlepšího, a tak i já bych Vám všem ráda popřála do nového roku hodně štěstí, neboť je krásné, hodně zdraví, jelikož je vzácné, hodně lásky, neboť je jí málo a vše co si přejete ať se Vám splní.

**Vaše Magdalena Kufrová,
ředitelka SSMHB**

Přání klientů DPS

Veselé Vánoce, hodně štěstí a zdraví!

Josef Stýblo

Veselé Vánoce, šťastný a spokojený nový rok, a hlavně dobrou pohodu a spokojenost.

Jan Schwarz

Krásné Vánoce osazenstvu a klientům a krásný nový rok.

Jaroslav Wasserbauer

Letošní advent mám splynout s oslavami 20. výročí otevření našeho domova, a proto využívám této příležitosti, abych především poděkovala vedení a zároveň všem zaměstnancům za krásné zážitky v průběhu oslav, které překryly starosti v současné neklidné době. Dík patří též učitelkám mateřských škol a jejich svěřencům za vystoupení, která nás provázela zároveň adventním časem. Všechno bylo krásné a povzbuzující. Kéž i Vánoce poskytnou každému důvod k radosti a naději. A nový rok 2023 ať je požehnaný a prožijeme ho ve zdraví, s láskou v srdci a s pokojem v duši.

Olga Homolková

Přeji všem klientům hlavně zdraví, a aby byli ušetřeni všech problémů!

Marie Veselá

Přeji všem klientům, aby jim bylo celý další rok dobře.

Milouš Vyskočil

Chtěla bych Vám popřát krásné Vánoce a do nového roku, abyste byli co nejdéle soběstační, abyste nebyli závislí. Abyste mohli vnímat své okolí všemi smysly, což není umožněno všem. Také bych Vám přála dožít v lásce se svou rodinou.

Jaroslava Adamcová

Všem klientům a zaměstnancům přeji hlavně zdraví a spokojenost po celý příští rok.

Hana Vrzáková

Přeji šťastné a poklidné prožití vánočních svátků a do nového roku pevné zdraví a spoustu lásky, radosti a štěstí.

Václav Honzárek

Přání vedení města

Vážení čtenáři Jablíčka,
dovolte mi, abych Vám popřál krásné Vánoce. Prožijte tyto svátky světla a naděje v klidu a v pohodě. Do nového roku Vám přeji mnoho vitality, optimismu a zdraví. Ať se vám vždy daří vidět něco, co vám udělá radost a ať Vám nikdy neschází elán a úsměv na tváři.
Krásné svátky a v novém roce splnění všech přání přeje

**Zbyněk Stejskal,
starosta města**

Vážení čtenáři časopisu Jablíčko,
dovolte mi, abych Vám do nového roku 2023 popřál pevné zdraví, pohodu a aby se Vám splnila nejlépe všechna přání, která si uchovááte ve Vašich myslích. A pokud se nesplní všechna, tak alespoň ta, na kterých Vám záleží nejvíce.
Přeji Vám též spokojené žití v krásném a dobře fungujícím Domově v Reynkově ulici. Těším se na příležitost, kdy se s Vámi potkám!

**Zdravím Vás,
Libor Honzárek
místostarosta města Havlíčkův Brod**

Vážené dámy, vážení pánové, milí obyvatelé domova pro seniory,
Z celého srdce Vám přeji poklidné vánoce naplněné setkáními s blízkými lidmi. Ať Vám tento vánoční čas přináší klid na duši a vždy dobrou náladu.
Ať máte okolo sebe stále veselý personál, který se o Vás tak báječně stará.
Šťastné vánoce a klidný vstup do nového roku!

**Marie Rothbauerová
místostarostka města**

Vážení klienti a zaměstnanci Sociálních služeb města Havlíčkova Brodu, přiblížil se čas nejkrásnějších svátků v roce. Tím nejkrásnějším dárkem k Vánocům, není, co se zlatem třeptí, ale je to úsměv, láska, pohlázení. Přeji vám všem krásné a spokojené svátky vánoční, pohodu a radost z těch nejobyčejnějších věcí kolem vás a mnoho štěstí a pevné zdraví v novém roce.

**Vladimír Slávka,
místostarosta města**

Vážení klienti a zaměstnanci Sociálních služeb města Havlíčkova Brodu a čtenáři časopisu Jablíčko. Přichází čas vánoc, čas zázraků, čas setkání, čas nadějí i splněných přání. Říká se, že čím jsme starší, tím je náš vánoční seznam kratší, protože postupem času pochopíme, že ty nejkrásnější a nejdůležitější věci se koupit nedají. Přeji vám, aby čarovná atmosféra Vánoc přetrvala i v novém roce a k tomu vám všem ještě přeji hlavně hodně zdraví, štěstí, lásky a pohody.

**Ivana Štrossová,
členka rady města**

Dvacet let domova jsme slavili celý týden!

Celý týden se nesl ve znamení oslav dvacátého výročí domova pro seniory.

V pondělí proběhlo vyhlášení soutěže o nejhezčí dětský obrázek a poté nás navštívili čerti, Mikuláš i andělé.

V úterý jsme pozvali okolní zařízení a za velkého veselí jsme si užili den plný smíchu, muziky a dobrého jídla.

Středa byla v komornějším duchu a tímto dnem jsme zahájili vernisáž Bohuslava Reynka, jehož fotografie nám budou teď dělat radost na zdech našeho domova.

Na poslední den oslav ve čtvrtek jsme si pro naše obyvatele pozvali opravdu známého hosta, který nám přijel zazpívat své písně a nebyl to nikdo jiný, než Josef Zíma.

Jesličky

Je prosinec, advent, vánoční svátky přichvátají cobydup a s nimi atmosféra, kterou mají jenom tyto sváteční dny – ranní temnota je víc a víc svazující, podobně jako večerní soumrak co již něco po čtvrté hodině odpolední stále temněji zalehává parky, chodníky, ulice i náměstí, světla v oknech se rozžihají, výklady obchodů jsou barevné jako rozsvícené omalovánky, girlandy zavěšených baldachýnků a umně zhotovených dekorací se symbolem vánoc se rozzáří nad ulicemi měst, velký vánoční strom stojící na náměstích je okrášlen výzdobou a světlem barevných žároveček, jež žíravě opalizují huňaté chomáčky, na větvích rozvěšených, ozdobných vánočních řetězů. Vánoce venku, vánoce v bytech lidí a nikde asi nechybí betlémské jesličky, nedílný symbol těchto vánočních dnů. Je to součást onoho koloritu poslední třetiny zimního měsíce prosince. On je sice rok od roku teplejší, sníh si spíš musíme už jenom domyslet a i s tím mrazem, co vykouzlí zadarmo na některých oknech pohádkové kresby, je to nevyzpytatelné. Zato jesličky jsou živě krásné, vystavené na náměstích vedle vyšňořeného vánočního stromu, především hustě ovětveného smrku, který má i velké barevné koule, jež jsou zavěšeny na větvích, podobně jako papírová přáníčka – a strom je vždy úchvatný. A betlémské jesličky jsou prostinké, ale snad o to víc poetické. Správně řečeno – jsou to jesle ze dřeva, většinou z kulatiny, obě stojiny do tvaru písmena X jsou spojeny spodní dřevěnou traverzou a boky jsou ještě napříč vyztuženy dalším tyčovitým spojem. Jsou i některé jinak tesařsky stavěné, ale princip je vždy stejný. Tyto jednoduché dře-

věné konstrukce se používaly a je tomu i doposud, jako jednoduché krmelce, především v lesích, pro spárkatou zvěř na přikrmování v zimních měsících. Do, v jeslích vytvořeného středového žlabu, se klade píce – suché seno a listí, někdy jsou jesle využívány i ve stájích. Právě do takových byl uložen malý Ježíšek v městě Betlémě – a je tomu už více než dva tisíce let. A jesličky, coby vánoční předmět vystavený k uctívání, prvně použil na veřejnosti Svatý František z Assisi, roku 1223 – takřka před osmi sty lety – v malé obci ve středu Itálie. Tam slavil Vánoce živým představením biblické scény o narození Ježíška. Toto dalo potom základ stavění jesliček na vánoční svátky a úcta jakou přitom cítili Františkáni (řeholní řád založený Svatým Františkem) k Ježíškovi – dítěti a jeho matce Panně Marii, byla až mystická. František z Assisi se narodil roku 1181 a zemřel roku 1226. Nebyl vždy křesťanem vzorovým, narodil se v rodině bohatého kupce ve Francii a tak žil zahálčivě s různými mravnostními poklesky. Po jeho dvacátém pátém roce však došlo u něho k překvapivému obratu, začal činit pokání, vstoupil do služeb církve a celý svůj další život zasvětil službám těm nejhudších a nemocných, zvláště malomocných. Malomocenství (lepra) bylo tehdy rozšířeno po celé Evropě a každý se ho bál. Malomocní byli vyobcováni z každého společenství, vyhnáni z měst a vesnic, živořili opuštěně, musili nosit zvoneček, aby každý hned poznal, že se blíží malomocný, neboť její nákaza je vysoce infekční. Nebožáci, kteří onemocnělileprou–malomocenstvím, se zaživa rozkládali a smrt byla pro ně vysvobozením a lékařská

pomoc tehdy neexistovala. Ostatně leprosária (místa, kde žijí tito nemocní) byla na jihu Evropy v provozu ještě v první třetině 20. století. Ale zase chvíli o Františkovi. Ten byl pro svůj asketický a jednoduchý způsob života nazýván též „Prostáček“. František shromáždil kolem sebe stejně smýšlející muže a vytvořil vlastní náboženské společenství – řád, který papež Honorius III roku 1223 posvětil jako řád františkánů, též nazývaný minorité či menší bratři. Toto hnutí se lavinovitě šířilo celou tehdejší Evropou a zakládaly se nové kláštery. U nás, v zemích Koruny české, byly založeny v Praze, ve 30. letech století třináctého, první kláštery františkánů. Na Vysočině, nejbližší Brodu, to bylo královské město Jihlava, kde byl podle písemných pramenů, založen již roku 1258 minoritský klášter františkánů s kostelem Nanebevzetí Panny Marie. O Františkovi se už za jeho života začalo psát, po smrti byl prohlášen za svatého a začala vznikat celá škála životopisů i s příhodami z jeho života. Jedna vypráví o jeho chápání významu slova „vítězství“. Jednou rozprávěl se svými řeholními bratry o této, tak často hledané metě v lidském konání. Jeden z nich se obrátil k Františkovi se slovy: „Vid', bratře, největší vítězství je křížová výprava proti muslimům ve Svaté zemi, která zaneše světlo Ježíšovo do jejich příbytků.“ Prostáček František se zamyslel a řekl: „Povím vám, bratři, příběh. Vracel jsem se z kázání v jedné obci pozdě večer domů, do kláštera. Bylo již začátkem zimy, v podvečer – a to se brzo smráká – cestou se na mne spustil studený déšť a v něm už poletovaly první sněhové vločky a stále jich přibývalo. Dorazil jsem už celý pro-

křehlý chladem ke klášteru – to už začínala noc a s ní přicházel i mráz. Byl jsem celý uondaný dlouhou a špatně udržovanou stezkou, a tak jsem rychle zacínkal vchodovým zvoncem, před fortnou, a čekal na vrátného. Zanedlouho se otevřelo okénko ve dveřích před vstupem a v ní tvář bratra, kterého jsem ještě neviděl. Byl nový. Říkám mu: „Vracím se z kázání z vesnice v naší farnosti, prosím, otevři mi vchod.“ Ale on odpověděl: „Nevpustím tě, protože tebe neznám.“ Opáčil jsem, že i já jsem taky příslušník řádu menších bratrů z tohoto kláštera, jen ať mě vpustí dál. „Ne, nepustím, protože já tebe vidím poprvé a neznám tě,“ řekl. „Prosím, bratře, otevři mi, jsem už celý prochladlý a třesu se zimou,“ naléhal jsem. A on jen zavrtěl hlavou a opět řekl: „Ne, nemohu, jsi neznámý a možná i nějaký pobuda, uškodil bys nám. Jestli je ti zima, požádej o nocleh někde jinde, ale toto je svatý dům.“ „Pro milosrdenství boží,“ volal jsem, „bratře, vpust' mne dovnitř, mrznu a únavou se už sotva držím na nohou, které mě zebou. „Ne, jsi cizí a možná i zlý, zůstaň venku, až ráno přijde otec představený, on o tobě rozhodne,“ a zavřel okenní špehyrku. Zůstal jsem stát před fortnou, klepal jsem se nočním chladem a mokrá hábit začal pomalu tuhnout nastupujícím mrazem. Na bosé nohy v sandálech občas spadly kousky námrazy z oděvu, a já hladový, prostydlý a zimou se tetelící, jsem se po celou mrazivou noc snažil nerozčillit. Tomu, bratře, říkám největší vítězství. Když „Prostáček“ František roku 1226 zemřel, tak teprve druhého dne ráno objevili jeho spolubratři na Františkově těle stigmata – Kristovy rány... František z Assisi není sám nositelem tohoto jména mezi svatými, je znám i Svatý František

Saleský a také Svatý František Xaverský, ale jen náš František z Assisi má v občanském kalendáři svátek 4. listopadu, ostatní jen v církevním. A ještě něco – František z Assisi se stal nejen patronem Itálie, ale i čalouníků a taktéž ekologů. Avšak vraťme se k jesličkám: je známo, že členové Tovaryšstva Ježíšova – jezuité z pražského Klementina – postavili jesličky roku 1562. Nastupující doba baroka změnila ještě více vánoční svátky, stavění jesliček z Betléma se stalo doslova ctí pro jejich zhotovitele. Lidé prodchnutí hlubokou zbožností dokázali u nás svébytným způsobem vytvořit takzvané lidové baroko. Právě toto období vneslo do naší kultury prvky, jež jsou v podstatě dodnes živé. Pašijové hry se stále předvádějí, koledy zná asi kdekdo. A betlémy ze dřeva i papíru vždy ztvárňují jako střed biblického příběhu právě jesličky s narozeným ježíškem – dítětem a kolem nich je spousta postav, tak jak jsou popsána v evangeliích, i mnoho jiných, lidových, kteří přinášejí narozenému ježíškovi nějaké dary, a ti, co nic nemají, zapějí: „... a co my ti chudí dáme, my ti aspoň zazpíváme...“ I husitě zpívaly „... v jesličky ráčen jest položen býti...“, jak dokládá Jistebnický kancionál z počátku 20. let 15. století. Ale doslova průvan ve vyjadřování i v intonaci učinilo až období baroka. Bedřich Bridel, jeden z trojhvězdí té doby píše v „Jesličkách – starých i nových písničkách“ z roku 1658 „... Ej hle vůl a oslíček / stojíce u jesliček, / dýchají na děťátko, / zahřívají nemluvnátko, / nebeské pacholátko...“ a dál „... Očičky slzičky / hojné vylévají, / ručičky, nožičky / zimou třepetají...“ Ale abychom nepřešli skutečnou ikonou naší barokní hudby a veršované sklady: Adama Michnu z Otradovic (1600–1676),

Daleko od centra tehdejšího dění – Prahy, žil, pracoval a zemřel v Jindřichově Hradci, a jedna jeho vánoční čtyřhlasá strofická píseň opravdu zlidověla: Chtíc, aby spal. „Chtíc, aby spal, tak zpívala, synáčkovi / matka jež ponocovala, miláčkovi : / nynej rozkošné děťátko, synu Boží, / nynej, nynej nemluvnátko, světa zboží ...“ Asi každý zná pojem: braunův betlém v Kuksu. On, barokní umělec, sochař, vytvořil v přírodě, u Kuksu skvostný betlém vtesaný do písčivcových skal, bohužel hrabivost a krkavčí jednání několika obchodníků s kamenem, v josefinské době, značně poškodila jeho monumentální dojem a dnes je z něj jen torzo. Ale betlémy, stavění jesliček, započalo hlavně v kostelích od konce století šestnáctého, vrcholilo právě v době baroka a ještě v období následujícím, a i nyní jsou betlémy součástí mnoha domácností na Štědrý den. Nejdůležitější je však vánoční stromček. Betlémy, jako ten dřevěný třebechovický, s umně vyřezávanými figurkami, jsou vystavovány jen v muzeích, ty prostě z papíru či překližky - u nás, v domovech, mají zase poezii dětství a hřejivé pohody. „Pak už k nám vklouzlo, / to tajemné kouzlo vánoc ...“, jak zpívá Jiří Suchý ve své „Purpuře“. Lidová koleda dodává „...Do Betléma půdeme / pěkně zpívat budeme. / Dítě krásné jako květ / přišlo v zimě na ten svět... Vánoční svátky asi každého z nás aspoň trochu rozněžní, zjihneme a nasloucháme, kdy se ozve zvoneček, který nás pozve ke štedrovečernímu stromčku s ozdobami, svíčkami a prskavkami, někde stojí betlém s jesličkami a, nakonec básnička, taky Františka, ale Halase – Kolíbala hrdlička, kolíbala Ježíška, sotva zavřel očička, ulítla mu hrdlička...

Josef Milichovský

Vzpomínka na dobu kdysi...

Blíží se doba adventní, vzpomínka na dobu kdysi. Na dobu prožitou u nás doma. Adventní čas jsme prožívali spíše duchovně, v očekávání příchodu Spasitele. Nepekli jsme cukroví, nebylo to u nás zvykem. Žili jsme skromně v našem domku s rodiči, sestrou a babičkou. Svítilo se lampou, petrolejkou, která byla zavěšená na stropním trámu. Šetřilo se i petrolejem, a pokud se nepracovalo, světlnici osvětlovaly pouze plamínky z kamen. Nám to stačilo, babička vyprávěla o svém dětství, mládí, o pověstech naší země, o událostech v její rodině a my se sestrou jsme byly vděčnými posluchačkami.

Štědrý večer byl největším svátkem i v tom, že štedrovečerní večere byla skutečně štedrá. Chystala se jídla, která se během roku nevařila, ale největším darem bylo to, že jsme mohli být všichni spolu. Tatínek svázal nohy stolu řetězem, aby rodina držela pohromadě. Dárky jsme nedostávali, nebyli jsme na ně zvyklí, a proto nám ani nechyběly.

Když vypukla II. světová válka musel náš tatínek, tak jako

všichni muži z Podkarpatské Rusy, narukovat na frontu. Vánoce už byli chudší nejen nedostatkem bývalé štedrosti, nám chyběl hlavně náš tatínek. Od doby, kdy na frontu odešel, jsme o něm neměli žádnou zprávu. Už nám neměl kdo zazpívat, naše krásné rusínské koledy, kterých znal bezpočet.

O tom, co se děje na frontě jsme ani moc nevěděli a vůbec jsme nevěděli, zda tatínek ještě žije. Babička i maminka říkaly, že už se s ním asi neshledáme, ale já i sestra jsme říkaly, že nemůže umřít, když ho máme rádi.

Když v roce 1943 byla u Stalingradu zajata celá Paulusova armáda rudou armádou, padl do zajetí i náš tatínek. O tom jsme ale nevěděli. Těch zubožených, hladových a raněných sto tisíc zajatců ještě muselo dojít až k řece Pečora na severu Sibíře. V jakých krutých podmínkách tam žili, se nedá ani uvěřit, kdo tam nebyl, tak to nemůže pochopit. Po čase jim nabídli možnost přihlásit se do armády generála Svobody. Volili tedy raději opět jít do boje, prožívat válečné útrapy než pomalu umírat v ruském

zajetí.

Naší zem osvobodila rudá armáda 28. října 1944, ale jejich osvobození bylo pro naši zem danajským darem. Už jsme nesměli říkat Podkarpatská Rus, nesměli jsme mluvit svou rodnou řečí, přestali jsme být Rusíni. Najednou jsme byli Zakarpatská Ukrajina, obyvatelé Ukrajinci nebo Rusové. Ve školách jsme se učili ukrajinsky nebo rusky, řečí nám neznámými. Válka skončila a my se díky bohu dočkali i našeho tatínka. Na frontu odešel zdravý, statný a ve 37 letech se vrátil jako invalida, neschopný práce. V roce 1947 na základě opce jsme měli možnost se ze své rodné země vystěhovat do bývalé ČSR. Chtěli jsme dojet co nejdále od východních bratrů, a tak jsme nakonec dojeli až na Šumavu.

Dnes žiji v domově pro seniory a s láskou, ale zároveň s velkým smutkem vzpomínám na Vánoce prožité v dětství.

Chtěla bych popřát všem obyvatelům i všem pracovníkům našeho domova pokojné prožití Adventu a svátků vánočních.

Irena Trnková

Již od roku 1993 společnost působí jako celorepublikový distributor zdravotního materiálu a léčiv. Díky široké nabídce produktů i služeb se společnost řadí mezi přední distributory v ČR. Snažíme se přistupovat ke každému klientovi individuálně, což je klíčem k úspěšnému obchodnímu vztahu!

Proč si vybrat distributora Dentimed:

- Široké portfolio výrobků
- Rychlé termíny dodání
- Rozvoz po celé ČR – vlastní doprava
- Sponzorské aktivity
- Vzdělávací program za exkluzivní ceny
- Novinky a akce
- ...a mnoho dalších výhod

Dentimed s.r.o., Družstevní 76, 570 01 Litomyšl
www.dentimed.cz, e-mail: info@dentimed.cz, Tel.: 461 612 740

Vážení zákazníci,
dovolujeme si Vám nabídnout naše služby:

- Dodávky inkontinenčních pomůcek za výhodných podmínek
- Od 1. 1. 2020 na trh dodáváme nové inkontinenční pomůcky Dailee, které jsou vyráběny v ČR
- Široký výběr zdravotního materiálu
- Komplexní dezinfekční program
- Elektronický objednávkový systém

Jsme členy odborných organizací:

Váš specializovaný
DISTRIBUTOR

www.dentimed.cz

Náš tým sociálních pracovníků

Rádi bychom Vám představili náš tým sociálních pracovníků, které se v Domově pro seniory Reynkova starají o Vaši pohodu, pomáhají Vám s důležitými rozhodnutími a snaží se plnit Vaše přání tak, aby podzim Vašeho života byl naplněn barvami.

Setkáváme se s Vámi nebo Vašimi blízkými už při Vašem rozhodování, zda učinit tak velké rozhodnutí jako je podání žádosti do domova pro seniory. Ne vždy je toto rozhodování jednoduché, proto se snažíme být s Vámi a Vaše kroky podpořit a být Vám oporou. Proto za Vámi přicházíme do Vašich domovů nebo na místa, kde se aktuálně nacházíte. Vyslechneme si Vaše příběhy a představy a povyprávíme Vám, jak to u nás v domově chodí.

Pokud se rozhodnete, že „to s námi zkusíte,“ můžeme Vám slíbit, že se všichni postaráme o to, aby tato životní změna byla pro Vás přínosem a změnou k lepšímu.

Budeme Vás podporovat ve Vašich rozhodováních a přáních

týkajících se různých oblastí života, společně s Vámi budeme hledat možnosti, jak naplnit Vaše individuální přání a cíle.

Postaráme se o Vaše další kontakty se společenským prostředím (úřady, soudy, zdravotnická zařízení apod.).

Pokud Vám bude občas smutno, představíme Vám některého z našich dobrovolníků, kteří Vám zpříjemní dlouhé chvíle v domově pro seniory, nebo můžeme

společně vybrat z velké nabídky aktivizačních programů ty, které Vás zaujmou.

Budeme vždy v úzkém kontaktu s Vašimi blízkými, kteří nám pomáhají utvářet spokojené a bezpečné prostředí pro to, abyste se cítili co nejlépe. Je pro nás velmi důležitá vzájemná důvěra a Vaše jistota, že se na nás můžete vždy obrátit a především spolehnout.

Mezi další činnosti, které pro Vás vykonáváme, patří vyúčtování poskytovaných služeb, správu Vašich hotovostních kont, vyřizování žádostí o přiznání příspěvků a dávek státní sociální podpory, evidence odhlášení/přihlášení stravy při hospitalizacích nebo „dovolenkách“.

Podílíme se také na paliativní péči, pomůžeme a poradíme rodinám v této oblasti.

A kde nás najdete? Pokud nejsme s Vámi, najdete nás na modrém patře, v kancelářích číslo dveří 142, 144, na telefonním čísle: 569 433 757, linka 108, 106, mobil: 724 101 179. 724 269 370.

Těšíme se na Vás♥

**Přeprava
pro seniory
a zdravotně
znevýhodněné
občany města
Havlíčkův
Brod.**

Srdce na dlani

SOCIÁLNÍ SLUŽBY
MĚSTA HAVLÍČKOVA BRODU

Objednání:

736 299 812

pondělí–pátek

7:00–15:00 hod.

www.ssmhb.cz

Jitka Hojná

Chtěli bychom v roce 2004

Zas jeden rok je u konce

a s ním i trocha díky.

Byl jaký byl, měl i pár krásných okamžiků.

Teď jak při každém začátku,

je spousta nových přání.

(a jak to bude? nemám zdání.)

Chtěli bychom

 mít rovnou cestu před sebou a po ní jít,
 potkávat čisté prameny a čistou vodu pít,
 být rozumní ale také trochu snít,
 mít v duši mír a ten si sebou vzít,
 být upřímní a poctivě vždy žít,
 být ve střehu a ve dne v noci bdít,
 rše co je nečisté vždyčas a rázně smýt,
 nikoho nenechat ty druhé hrubě být,
 že jsou i děje dobré zřít,
 být zvon co umí čistým srdcem znít,
 věřit i druhým ne se jenom přít,
 mít dobré lidské vztahy v nich beze strachu žít,
 charakter přátelství i skutky jiných ctít
 a všechno co si umíníme dodržet - jen chtít.

Chtěli bychom.....

Zda přinese nám dané sliby znáti,
do všech svých činů kus svého srdce dáti,
pro spravedlnost a rovnost všem vždy pláti,
je-li to nutně třeba se i práti,
ty co jsou slabší pod ochranu bráti,
ne jenom pracovat umět si i hráti,
mít přátele ty „na kus řeči“ zváti,
ti co jsou zlí od svého práhu hnáti,
být čestní a vždycky rovně státi,
ne „přes mrtvoly“ dopředu se dráti,
všem bez závisti všechno dobré přáti,
vlásce a souznění svých přátel se hráti,
milovat zpívat a umět se i smáti,
a s čistým svědomím jít každý večer spáti.

Co z toho všeho, že můžeme mít?

Snad skoro všechno - když budeme - chtít.

Vyplněnou křížovku se správnou tajenkou odevzdejte na recepci DS Reynkova do 11. ledna.
Tři vylosovaní úspěšní luštitelé získají hodnotné ceny!

„Představte si, chlapi, že jsem včera našel kilový hřib!“ „Co by né, takový hřib by...“				POMŮCKA: AVENUE, DALTON, EOS, TAT, UNIX, YAP		JEDEN Z MINISTRŮ ZEMANOVY VLÁDY	BÍLKOVINA VE SVALECH	POPĚVEK	PLÁCAT	OKUTÁ	NANDAT SEMÍNKA DO ZEMĚ	
				ZAKLADATEL ATOMOVÉ TEORIE								
				HLE (NÁŘEČNĚ)								
	FRANC. HL. ULICE	AUSTR. STEP	MÍSTNÍ ŽELEZNICE									
			DRUŽI									
OSINEK								PLANETKA				
VŘENÍ				UKAZOVACÍ ZÁJMENO				SVOJE				
ADAMOVA DRUŽKA				INDICKÝ FILM				VADA				
				MIMOŘÁDNĚ				DĚTSKÝ POZDRAV				
1. DÍL TAJENKY							HOLENKU					
							OSOBNOST					
POČÍTAČOVÝ OPERAČNÍ SYSTÉM						TROPICKÁ BRAMBORA						
						ZN. MOLYBDENU						
VÝROBCE POČÍTAČO- VÝCH HER			TEMNOTY					OMAČKAT	SPRAVOVATÍ TMELEM	ATOL V SOUOSTR. KAROLINY	ÚDAJNĚ	
			ČÁST ŽENSKÉHO TĚLA									
	SVITEK GÁZY	PŘEDOBRAZ										
		DROBNÁ ÁRIE										
HMOTNOST OBALU ZBOŽÍ						MUŽSKÉ JMÉNO (16.11.)						
						ÍRSKA OSVOBOZE- NECKÁ ARMÁDA						
PODNIK V BRUNTÁLE				2. DÍL TAJENKY								
				DÍTĚ								
SOLMIZAČ. SLABIKA			ŠTOURAL									
			PLESKNUTÍ, ANGLICKY							RUJAN	ČASOVÝ ÚSEK	
ŽENSKÉ JM. (17. 8.)							PRŮZRAČNĚ					
							ZKR. STÁTNÍ ARBITRÁŽE					
DOMÁCKY OTAKAR						INDICKÝ HUD. NÁSTROJ						
ZELENÉ ČÁSTI ROSTLIN						VLASTNÍ ATĚ						

Redakční rada: Ondřej Rázl, Ivana Julišová, Zdena Lehmannová, Magdalena Kufrová

Kontakt: ssmhb@ssmhb.cz, 569 433 757.

Náklad: 400 ks

Za případné chyby v textu se omlouváme.

Uzávěrka příštího čísla 20. února 2023.

Evidenční číslo: MK ČR E 21809

Sponzorem časopisu Jablíčko je společnost Dentimed.